

Lezen Matthëus 3
Zingen Psalm 90 : 9
 Psalm 135 : 7 en 8
 Psalm 25 : 6

Ik lees u de laatste vraag voor van Zondag 27 vraag en antwoord 74.

Daar vraagt de onderwijzer:

Zal men ook de jonge kinderen dopen?

En hij antwoordt daarop:

Ja het, want mitsdien zij alzowel als de volwassenen in het verbond Gods en in Zijn Gemeente begrepen zijn, en hun door Christus Bloed, de verlossing van hunne zonden volwassenen toegezegd wordt, zo moeten zij ook door de Doop als het teken des Verbonds, der Christelijke Kerk ingelijfd en van de kinderen der ongelovigen onderscheiden worden, gelijk in het oude Verbond of Testament door de besnijdenis geschied is, voor welke in het nieuwe Verbond de Doop ingezet is.

Tot zover.

Schrijven wij hierboven:

Derzulken is het koninkrijk Gods.

1. De jonge kinderen en het Verbond;
2. De jonge kinderen en de Goddelijke toezegging;
3. De jonge kinderen en het teken der onderscheiding.

Ten laatste is dus aan de orde in deze catechismus, de vraag aangaande de Doop van jonge kinderen, als een sluitstuk op de verschillende stoffen, die wij al met elkander behandeld hebben. Zeer beknopt en gebrekkig.

Er is toch een apart stuk gewijd aan de kinderdoop. De vraag vindt hierin eigenlijk zijn oorsprong, dat ook in de dagen van de opstellers van de Catechismus, reeds allerlei stemmen naar voren kwamen, zoals ook in de eeuwen daarvoor. Dat hebben wij vorige week aangehaald. Constatijn de Grote liet zich kort voor zijn sterven dopen, omdat er toen reeds vele onrechtzinnige insluipselen waren, om op die manier de zonden van hen te doen afwassen. Later draaide het om, toen men meer en meer aan de Doop de afwassing der erfzonde ging toeschrijven, en als een kanaal en waardoor Hemelse gaven en helpende genade het schepsel werden ingegeten.

Toen ging men in de kerk, wat toen al de roomse zuurdesum had, de Doop zo snel mogelijk aan de kinderen te doen voltrekken. Ja, dat zelfs de nooddoop door vader, moeder of baakster toegediend mocht worden, om hen zo hemelse gaven, genade en vergeving doelachtig te maken.

Zo is er dus ook door de eeuwen heen een altoos zeer sterke strijd geweest over de sacramenten in het gemeen, en ook niet het minst over het sacrament van de Heilige Doop. En daarom ook, toen de Reformaties en de opstellers van de Catechismus leefden, kwamen er ook al allerlei stemmen op, tot afschaffing van de kinderdoop. Onder andere wordt dit gedaan door de Wederdopers, die dit in een zekere zin niet schriftuurlijk achten, maar de Doop verbinden aan een voorafgaand geloof. Die dus slechts dan wilde dopen, wanneer een betrokkene belijdenis afleggen kon van zijn geloof van Christus. Zoals Filippus tot de Moorman zeide: Indien gij van harte geloofd, zo is het geoorloofd. En daarom omdat in de Schrift bijna niet over de kinderdoop gesproken wordt. Daarom hebben zij gemeend vele argumenten daar te stellen om de kinderdoop geheel en al te verwerpen. Ook onder de zeer rechtzinnigen b.v. Philpot en Spurgoon en nog veel meer van de Engelse theologen, waren er velen die tot de Baptistische richting behoorden en dus ook de kinderdoop hebben verworpen. En toch hebben zij het niet allemaal met kwade bedoelingen gedaan. Calvijn noemt het een samenflansing van eigen werken des duivels, het verzet tegen de kinderdoop. En hij beschrijft het als een grote mate van krankzinnigheid, die bezit heeft genomen van de menselijke geest, wanneer hij dit sacrament des Heiligen Doops voor de kinderen verwerpt.

En ook Zacherinus Ureimus schrijft met ernstige bewoordingen aan de mensen die de doop van de jonge kinderen onthouden. U voelt wel aan dat er alleszins rede is, om tot deze vraag te komen. Zal men ook de jonge kinderen dopen? En ook in onze tijd is er allerwegg een tendens van overdopen. Pinkstergemeente, Baptisten, Stromen van Kracht, Volle Evangelie, enz., die zich over laten dopen met een soort onderdompeling, die dan tegelijk een soort doop des Geestes moet inhouden. Maar ook in onze tijd is het ook, maar de Belijdenis rechtzinnige kerken, ja velen onder de studenten, ja ook predikanten gaan naar de volwassendoop.

In de Pinkstergemeente en andere groepen meer. En ook één van de grote verleiders van deze eeuw, Karl Barth, heeft in Zwitserland reeds stellingen genomen tegen de kinderdoop, en haar verworpen, als zijnde niet gegrond op het woord Gods en Zijn Getuigenis. En ook omdat er in het Nieuwe Testament niet direct bewijzen bij gebracht kunnen worden, dan alleen dat er ook wel kinderen bij zullen geweest zijn, bij die gezinnen waarvan de ouders tot het geloof gekomen waren.

Ik wil u daar één ding van zeggen: Het is een onderwijsboek, de Catechismus, u moet mij niet kwalijk nemen als ik die dingen even noem, vooral ook voor de jonge mensen, die daar wel eens mee te maken hebben in de praktijk van het leven en met zulke mensen omgaan. Het is vruchteloos om in het nieuwe testament een tekst te vinden waar staat geschreven dat er kinderen of zuigelingen gedoopt zijn geweest.

Ge moet dit alleen voor ogen houden. Deze stromingen ontlene alleen haar kracht **uit de loochening van de doodstaat des mensen**. Dat zeggen zij niet, maar zij zijn allen gericht **tegen God Die zalig maakt Die Hij wil. Tegen de genade**. Zodoende heeft men de bate en de zekerheid van het sacrament vastgelegd in de **mens**, alsof dat een betrouwbare maatstaf zou zijn.

Als we wachten tot de jonge mensen op leeftijd gekomen zijn en zij ons vertellen: Ik geloof. Of dat dan een betrouwbare maatstaf zou zijn. Vaak is dit in het diepste wezen vijandschap tegen het **welbehagen Gods**.

Enerzijds lijkt het wel erg vroom. Want dat is toch bedriegerij tegen God, om een kind te dopen, die er later misschien niets van hebben moet. En ja, waar is dan het sacrament gebleven? Wat hebben die kinderen er dan aan? Het is een slag in Gods Aangezicht. Ja, laten wij dan de voorzichtigheid betrachten. Maar met al die voorzichtigheid loochent men het teken des Verbonds.

Dat God nu op een kind, dat niet bewust denkt, en de zieluitingen ook onbewust ondergaat, in afzien van de wil en het vermogen van dat kind, (want het is een kind des toorns, gelijk alle andere kinderen van nature) in de Doop Zijn Heilige handen uitbreidt over dat kind. **Wat juist een prediking is van de grondslag der leer die naar de Godszaligheid is. Dat Hij vijanden met Zichzelf verzoend heeft.**

Kan je dat nu schoner uitgebeeld zien dan juist in de Doop? U kunt toch niet zeggen, dat kind heeft genade. Dat kan wel, ook reeds in de moederschoot, dat het zaad de wedergeboorte in dat kind gewerkt is. Dat vindt ge ook bij Johannes de Doper, en dat zal bij meerderen het geval zijn geweest. Maar dat kan je toch niet op ieder geval toepassen. Daarom voelt u het verzet van al deze stromingen. Zij menen het zo goed met God. Maar eigenlijk bedoelen zij: Wij menen het zo goed met onszelf.

Want het is onmogelijk voor het vlees, om zich op genade of ongenade, over te geven aan **die God Die het alleen doen kan**.

Daarom als je op dat vlak met die mensen gaat spreken, komen zij bijna allen openbaar, dat zij daar niets van moeten hebben en dat het in wezen schijnbaar degelijke in de grond vaak Remonstrants is. Men hecht menigmaal meer waarde aan een opgeschroefd geloof, wat je dan ook maar moet geloven en aannemen, wat je in je hart dan ook maar over moet nemen, als ze je komen zeggen dat zij geloof hebben en tot God bekeerd zijn. Waar je ook de menselijk factor nooit uit kunt sluiten. Toch hecht men daar meer waarde aan, dan aan een God Die zegt: Zij zullen aankomen, en Mijne gerechtigheid verkondigen, de volke dat geboren wordt. Daarom de bediening van de Doop is verkondiging van Gods gerechtigheid.

En wanneer wij ons op dat vlak mogen bevinden (want anders komen wij daar nooit uit) dat weet ik wel, dan zou ik u wel honderd vragen voor kunnen leggen, die zouden ontspruiten bij het lezen van allerlei dogmatische geschriften, die geschreven zijn door zowel de een als de ander.

Maar ge zult er nooit uitkomen. Maar het is beter er door de Heilige Geest in te komen, en dat wij de zalige bate en troost in onze harten zouden ervaren.

Nu wil ik nog op een vraag terugkomen wat het dogmatische betreft.

Wat ik verleden week gezegd heb (dat heb ik in de afgelopen week gemerkt) heeft enige vragen opgeworpen.

Ik heb de uitspraak gedaan (en dat wil ik nu enigermate toelichten) dat Dr. Kuiper en Ds. Kersten van dezelfde grondslag en verbondsbeschouwing uitgingen. En er waren er bij die zeiden: Dat is toch wel heel ver gezocht, want Ds. Kersten stond lijnrecht tegenover Dr. Kuiper. Ds. Kersten was toch niet de man van de veronderstelde wedergeboorte. Maar zo heb ik dat niet bedoeld. U moet dit eens goed proberen te volgen. Velen spreken over die

gereformeerden (het is nuttig om dit te weten) ze spreken over dolerenden en Dr. Kuiper, maar ze weten eigenlijk niet waar het over gaat. Waar ging het nu eigenlijk over? Dr. Kuiper ging uit van dit dogma, dat de sacramenten alleen maar betekenis hadden voor Gods uitverkorenen. Van deze grondslag ging in principe ook Ds. Kersten uit.

Nu staat er in de belijdenis, dat God bevolen heeft om te Dopen die de Zijnen zijn. Toen kwam Dr. Kuiper in een groot conflict. Die de Zijnen zijn. Maar wie zijn dan degenen die de Zijnen zijn?

Hoe weet ik dat? En als het nu alleen maar voor de Zijnen is, hoe ik kan dan met vrijmoedigheid kinderen dopen? Als ik in deze stelling doop, het merendeel zal toch niet uitverkoren zijn. Dit wordt zijn gewetensvraag. Want dan zou het toch maar beter zijn om te wachten tot zij volwassen zijn, dan zoveel kinderen te dopen die de Zijnen niet zijn.

En om nu aan zijn leer en doopsbediening een grond te geven (zei Dr. Kuiper) dan veronderstel ik, dat zij wedergeboren zijn, en hou ik ze er allemaal voor, want als ik ze er niet voor houd en toch doop, dan pleeg ik verraad, want het gaat om degenen die de Zijnen zijn. Daarnaast predikte Dr. Kuiper ook nog wel de noodzakelijkheid van de bekering, het nieuwe leven en de werking des Geestes, dat zoudt u in zijn geschriften wel kunnen vinden.

Dus u begrijpt zijn bedoeling en gedachte, zolang het dan niet blijkt dat zij het niet zijn, dan houden wij ze ervoor, en komt het openbaar dat zij vijandig zijn, ja dan moeten wij vaststellen dat zij niet wedergeboren zijn.

Ds. Kersten komt uit hetzelfde grondprincipe op, en gaat net de andere kant uit. Hij zegt, wij houden er niet één voor. Want van al die kinderen die gedoopt worden, daar zullen toch ook wel uitverkorenen bij zijn. Nu omdat wij dat niet kunnen zien wie dat zijn, daarom nemen wij de anderen erbij, die worden ook gedoopt. Dat zal ons niet kunnen beschuldigen, want de Heere weet dat het schepsel dat niet uit kan maken, wie uitverkoren is en wie niet.

Maar om te komen tot het **Wezen van de zaak**. Voor de waarachtige en levende troost van Zijn volk in het midden der Gemeente.

Ik hoop dan dat dit de vrucht des Geestes zou mogen zijn, Dat aan het einde van ons samenzijn er geen jongen of meisje is, die zal durven zeggen, dat de Heere ons niet bedrogen heeft toen Hij ons heeft laten dopen.

Zal men ook de jonge kinderen dopen, ja het, mitsdien zij ook zowel als de volwassenen in het Verbond Gods en in Zijn gemeente begrepen zijn.

Geliefden, iemand wordt geen lid van de gemeente door de doop. Wij hadden dat in ons midden verleden jaar, toen er een avond was om lidmaten in te schrijven. Daar was ook een kind bij van één jaar, dat niet was gedoopt. Toen ging het erover, mag zo'n kind ingeschreven worden? Wij hebben het toch gedaan. Waarom? Omdat hun inszijn in de gemeente wordt niet bepaald door de Doop, maar wordt bevestigd door de Doop. U zult zeggen wordt dit bevestigd door de Doop? Ja zeker. Dus wat wordt er dan bevestigd? Doen wij dan toch mee met degenen die zeggen, dat zij het niet, of allemaal zijn. Neen, geenszins.

Daarom was onze eerste gedachte. De jonge kinderen en het Verbond.

Wat is nu de verhouding en de inhoud van het Verbond?

Het is opmerkelijk, als wij het Nieuwe Testament lezen, dat je dat niet vindt, wat je heden ten dage in bijna alle kringen zo vindt, speciaal in de Christelijk Gereformeerde kerken, en ook in boekjes van bv. Licht op uw pad (waar deze

problemen worden aangesneden) waar men uiterst voorzichtig te werk gaat om de kinderen te leren wat zij allemaal hebben. Wat zij allemaal hebben. Dat schrijven en dat spreken vind je niet zo in het Woord van God. Daar is ook wel sprake van het Eeuwige Verbond Gods. Maar op een geheel andere wijze. En als dat beginsel nu goed ligt, ik wil hiermee zeggen, als de Heilige Geest nu daarmee onze ogen verlicht, dan zijn die vraagstukken het arme geplaagde hart uit. Dan ziet ge alleen door de bediening des Geestes de Wonderen van Gods Hand.

Van wat wij gezongen hebben, dat de Heere het is die richt, en die in schuld lag neergebogen, in berouw gedenken zal (aan Zijn ellendigen), die Jacobs erve heeft vastgelegd.

Daarom is het zo noodzakelijk dat dit in onze harten duidelijk mocht wezen (niet alleen verstandelijk, hoewel het ook nuttig is) om het te horen, maar bovenal geestelijk, dat zij, zowel als de volwassenen in het Verbond Gods en in Zijn gemeente begrepen zijn. Ja, dan kan je natuurlijk makkelijk zeggen, dat zijn de uitverkorenen, wat dat betreft is dan in de diepste zin de zaak opgelost. Voorzover zij niet uitverkoren zijn, en de rest? Nu ja.

Maar dat is hier ganselijk niet aan de orde. Hier is aan de orde **Wat God doet**. Wat Hij gedaan heeft.

God heeft Zijn Verbond met Abraham Zijn vriend opgericht. In die zin had Ds Jongleer wel gelijk als hij aan Ds. Kersten schrijft: je kan het wel zo draaien: geopenbaard, maar er staat: **opgericht!** Daar is dus een andere weg en een andere achtergrond.

Verstaan wij dat zo dat wij een overeenkomst sluiten, hetzij met iemand die ver boven ons is, of hij met ons. Of verstaan wij het woord oprichten zo, zoals Christus zegt: Het koninkrijk Gods is binnen ulieden. **Opgericht** betekent dat. Daar hoeft men niet van te maken, openbaren. Het woord, **opgericht** is goed. Allen dan is het goed, wanneer wij maar verstaan, dat u dat zo moet zien: **God richt een teken op**, een standbeeld, een monument.

Hij maakt iets, niet wij. **Opgericht** is bv. de boog in de wolken, die God stelde als een teken. Zo zal Ik niet meer op uw toornen en schelden in eeuwigheid. In de geestelijke betekenis van het betere Verbond. Van het Noachitische Verbond, dat de aarde niet meer door het water verzwolgen zou worden.

Het Hebreeuwse woord voor Verbond, dat in het Oude Testament voorkomt, is ook een typisch woord, dat de volle nadruk legt op het **Eenzijdige. Op God die het doet**.

Laten wij ons toch nooit iets wijs laten maken, dat God de ene partij is, en wij de andere. **Want zo is het niet**. God maakt een Verbond bekend, waarvan Christus het Hoofd en de Middelaar is. Hij heeft met Zijn Gezalfde Zijn Verbond opgericht. En van dat Verbond zal Hij van **Hem** niet wijken. Wij lezen meestal van **hen**, maar er staat van **Hem**, namelijk Christus.

Als Abraham daar dan is, en de Heere spreekt alzo, dat Hij Zijn Verbond der genade met hem opricht, wat wil dat dan zeggen? Dat de Heere uit vrije genade, Abraham zet in de weldadigheden van een trouw verbonds God. Waarin God alles op zich genomen had. Daarom moeten wij niet proberen om van de voorwaarde van dat verbond te maken: Wandel voor Mijn aangezicht en weer oprecht. Dat is geen voorwaarde, maar een gave van dat verbond. En dan wil die oprechtheid in de wandel dit zeggen, om zo te leven

en te sterven bij dit opgerichte verbond, zoals ik het u nu noem. Waarvan God de partij is en Zijn enig geboren Zoon. **Hij alleen.**

En de belofte die uit dat verbond ontspruiten en ook de toezeggingen en de weldadigheden, daar wordt **de ellendige ingezet.** Dit is eigenlijk naar het grondwoord, de betekenis. Het duidt zéér sterk aan als God **de handelende partij.** God als alles omvattende en de optredende. Daarom wordt het weinig verstaan, maar als in het doopsformulier staat van dat tweede deel, dat God vermaant en verplicht tot een nieuwe gehoorzaamheid. Dan wordt dat allerwege zo uitgelegd. Dat moeten wij doen. Op ons rust dan die dure plicht in een nieuw en Godzalig leven te wandelen en onze oude natuur te doden. Als dat het tweede deel van het verbond was, dan zou er niemand zalig kunnen worden. Versta dat toch eens! Wat betekent dat dan, vermaand en verplicht? Want zo sluit God zijn arme ellendige in Zijn verbond, dat hij van Godswege gehouden wordt en niet anders kan dan in een nieuwe gehoorzaamheid te wandelen. Zo moet u verzonken zijn van het betrachten. Wij kunnen het wel niet volkomen, maar we moeten er toch naar trachten, al is het dan allemaal gebrek.

Neen, daar kunnen wij voor God niet mee bestaan. Als de inblik van het verbond ons niet door de Geest toegepast wordt, dan komen wij met dat tweede deel eeuwig om. God verplicht. Laat ik dat nu eens met een eenvoudig, kinderlijk voorbeeld zeggen: Je ziet wel eens kinderen met elkaar stoeien, en dat er stilletjes één achter een jongen komt en slaat allebei zijn armen om hem heen, dan kan hij niets meer doen, zijn armen langs zijn lichaam, hij is gebonden.

Dat is nu een eenvoudig voorbeeld van het tweede deel van het Verbond, zo doet God nu. God sluit zodanig in, dat hetgeen waarachtig is in **Hem**, waarachtig voor **hun** wordt. Zo doet God dat. Als op een andere wijze het verbond Gods omschreven wordt, als zijnde opgericht met de uitverkorenen, kom je er nooit uit. Want er is van ons geen partij zijn in die zin meer bij. Abraham viel in slaap, en in een schrik en grote duisternis. Maar de fakkel, die rekende pilaar, die zuil ging tussen de stukken door. De weg des verbonds is door ons verlaten, maar die is door God betreden.

De weg van het bloed, van de geslachte dieren, die heeft God bewandeld in en door Zijn enig geboren Zoon. En dan, als dat nu het Verbond Gods inhoudt, dat zoveel betere Verbond, waarvan Jezus Borg geworden is, wat ontsluit zich dan een weg en een zaligheid en een ruimte. Veelmeer dan de theologen en dogmatiekers ooit kunnen omschrijven. Ja wij worden gedoopt? Waarom dan?

Wat wil dan de Heidelberger bedoelen. Wat zal het dan betekenen? Ja, zegt God, omdat Ik ze gebracht heb, onder de milde regen van de openbaring van Zijn welbehagen, onder de openbaring van dat Verbond dat van geen wijken of wankelen weet. Omdat zij even als de volwassenen gedragen zijn naar **dat Woord** door Zijn **eeuwige raad** en **voorzienig bestel.** Dat is geen kleine zaad. De jonge kinderen in het Verbond. Wat schieten wij er nu mee op om te zeggen: Zijn het nu bondelingen of niet? Zijn zij er nu inwendig of zijn zij er uitwendig in. Wat schieten wij daar mee op. Daar gaan wij rustig op slapen. Maar als de Geest dat eens toepast in onze harten. Hij heeft en mij gebracht, aan de hand van wie dan ook, zeg maar aan de hand van **Zijn voorzienig bestel**, onder de **beademing van het Woord.** Want dat maakt **alles** uit.

Ze zeggen wel eens als de formule maar goed is. Maar in de praktijk worden we dan opgeleid als kinderen die onder dat Verbond leven. Worden wij dan misleid? Worden wij dan wijs gemaakt dat wij bondelingen zijn en dat wij nu een recht hebben gekregen, en dat wij een kinderlijk hart aan God moeten geven. Ja, en dat kunnen wij niet. Zo zit die hele knoeierige Godsdienst in elkaar. Dat kunnen wij niet. God zo, dan zal je God wel nodig hebben om dat te doen. Als je dat maar eens mocht weten, dat je dat niet kunt.

Maar zo ligt het niet. Ze zijn in dat Verbond en Zijn Gemeente begrepen. Dat wil dit zeggen: Zij zijn opgenomen in dit gebouw van **Gods gunstbewijzen**. Want dit is geen kleine zaak. Let maar op, waar het **Woord** van dat **Verbond ontbreekt**, daar gaat alles op weg naar de hel. Daar zinken kinderen en ouderen bij duizenden weg. Omdat de grondslag van de prediking van dat Verbond niet ligt in het **Welbehagen Gods**. Die het doet. Die **dé** partij is. Die alle voorwaarden voor Zijn rekening genomen heeft.

Maar dat wij ons wijs maken dat wij ook wat zijn, en als het dan een beetje op lijkt in je leven, dat je nog een beetje partij bent, en trouw je plichten waarneemt, belijdenis gedaan hebt, en ook aan het Avondmaal gaat, dan is er alle reden om aan te nemen dat dit goed zal komen, want die tweede partij is ook gewillig. Want God als de tweede partij heeft dan Zijn zin gekregen. En nu kan het samengaan één worden. Dat is zo'n bedrog. Daarom is het van zo'n belang, dat het **Woord** er is, dat is niet om uit te spreken.

Wanneer God ons niet vergaart onder Zijn Woord te mogen zijn. **Dat is erg. Naar Zijn welbehagen. Zo wou Hij met geen volken handelen.** Het is zo onuitsprekelijk groot, want het geldt, let wel jonge mensen voor jullie, hoofd voor hoofd. Daar kan niemand meer onderuit, **niemand**, of je wilt of niet wilt. Of dat je zegt het gaat mij niet aan, of dat je zegt (maar dat gaat de perken te buiten) als ik tenminste uitverkoren ben. Neen, dat geldt hoofd voor hoofd. Daar hoef ik er niet tussen te voegen, voor de uitverkorenen. Dat geldt jullie allemaal, dat je zowel als de volwassenen in dat Verbond begrepen bent. **De kinderen en het Verbond**, daar gaat het over. Want hebben zij het niet gehoord, ja toch, hun geluid is uitgegaan op de ganse aarde. Daar komen jullie nooit meer onderuit. Dat is nu juist de **ernst van de prediking**. Dat is ook het vreselijke van die dode orthodoxie, waar ze met pepermintjes gooien onder de preek. En waar het hoofd op de bank gaat zakken, om een uurtje te slapen en wanneer men wakker schrikt als de dominee Amen zegt. En dat men dan nog zegt: Hij heeft het weer goed gezegd. Het is een vetmesterij voor de hel, zo kun je dat noemen. Maar er is geen greintje in wat de Apostel zegt: Gijlieden weet, dat ik dag en nacht voor Gods aangezicht voor u met tranen en gebed het goede gezocht heb. Trachten te overtuigen, wachtende op Gods zegen, van wat God gedaan heeft, dat is er uit. En daarom kunnen ze ook zo gemakkelijk de kroeg in, want het blijft allemaal maar gelijk. Er worden er meer bekeerd in de kroeg als in de kerk. Maar ik zeg u, dat is niet waar. Ja, wel in zulk een kerk, daar wordt er misschien niet één bekeerd.

Maar als wij mogen behoren tot die gemeente waar het hier overgaat, in de openbaring van dit opgerichte Verbond, dan kom je er zo makkelijk niet onderuit. Dan zal het Eeuwig getuigen, en zal het waarachtig zo zijn, dat de kinderen des Koninkrijks buiten geworpen zullen worden.

Daarom kinderen heb ik een veel schonere boodschap, en dat is dit wat je leest in de boeken van Mozes: **God heeft Zijn heil bekend gemaakt.** Wat

heb je er nu aan om uit te zoeken, mag ik nu hier of daar op pleiten, en wat ben ik nu eigenlijk? Wat heb je er nu aan als de een of de ander zegt, je bent een bondeling, en daar moet je maar veel gebruik van maken, en je moet maar veel bidden. Wat heb je eraan, het arme koude hart blijft onder alles hetzelfde. Wij zijn zulke walgelijke schepselen voor God. Maar ik heb een andere boodschap. Voor wie vergezelschap is van dit leven des Verbonds, van deze Levende, voor die is er hoop. Zulk een hoop, dat zo rampzalig kan het uwerzijds niet zijn kinderen en ook voor de jonge kinderen, waarvan het Formulier zegt: aan de dood en de verdoemenis onderworpen. Het kan zo erg niet zijn, maar omdat er een Verbond opgericht is, zegt God: Bedwing uwe ogen van tranen en uw stem van gewezen, want er is verwachting voor uwe kinderen. Niet van de kinderen, maar een verwachting bij God vandaan. Anders hebt ge toch geen verwachting. U kunt toch geen verwachting hebben dat ge bij deze of gene kerk behoort. Maar nu, en dat betekent nu eigenlijk het Verbond, wat de aanhef van de Tien Woorden is. Dat God zulks openbaart: Ik ben de Heere Uw God. Dat wil daar zeggen, wij en onze kinderen en ook dat jonge kind.

Wat is nu onze verhouding tot het Verbond van Gods Genade? Zijn Eeuwig Genade Verbond.

Wij gaan toch immers. Wij gaan van dag tot dag tot de laatste dag of nacht aanbreekt. De mens van een vrouw geboren is, zat van dagen en vol onrust. Daarom is hier niets blijvends. De zonde wenkt en de dood is doorgegaan.

Daar staat u nu, met het jonge kind. Waarheen? God heeft Zijn heil bekend gemaakt, ja mitsdien zij door hun geboorte (wil het eigenlijk zeggen), dat wil nog niet zeggen, wedergeboorte. Neen. Maar door hun geboorte uit een vader en een moeder die mochten buigen onder het Woord van God, en die mogen opgaan onder het geklank der bazuin. Daarom zijn zij ten nauwste betrokken bij dat opgerichte Verbond.

God heeft ze erbij betrokken. En daarom zullen zij ook gedoopt worden. Het teken zal onzerzijds voorafgaan. Maar bij God vandaan is er Genade en ontferming over het verlorene.

Dus in die zin volgt het teken het opgerichte Verbond achterna. Maar **wij** kunnen dat niet zien. Dat is Gods zaak. De verborgene dingen zijn voor de Heere onze God.

Kinderen wij gaan, als wij ouders hebben gehad die de Heere vreesden, door de Doop naar de Gemeente.

Wij zijn gaande mensen heb ik gezegd, dat komt in alles openbaar. De jongen gaat, het meisje gaat. Maar voor een ieder geldt: wij keren ons een iegelijk naar onze weg. Hoe loopt dat af? Droevig al zit je met een uitgestreken gezicht in de kerk. Kunnen wij daarmee voor God verschijnen? Wij gaan maar door tot de dood ons leven afmaait.

Maar wacht eens, daar is nog iets. **Ik Ben**, zegt de Heere, Dat is de God van het Verbond. Hij blijft eeuwig Dezelfde. Onwankelbaar in Zijn trouw. Wij kunnen het wel schenden. In Adam hebben wij het Verbond verbroken. Maar daarom is het Genadeverbond zoveel beter omdat Christus het Hoofd is, die al de voorwaarden en eisen voor Zijn rekening heeft genomen. Nu ouders, waar moet u dan heen?

Welk verband is er dan tussen uw kind en de Doop? Begeert gij dan om een dogmatisch betoog te horen of het dit of dat is?

Of springt uwe ziel op van vreugde, wanneer de Heilige Geest het aan uw hart heiligt en toepast, dat ge zegt: O trouwe en eeuwige God, **Uw Verbond**, dat bevestigt Gij, dat Gij opgericht hebt.

Daar zijn wij nu net geen partij voor. Maar nu breng ik mijn kind hier niet als partij, maar mocht het zijn als onderwerp van zulk een Genade. En u heeft geen rede om vast te stellen dat het niet zo is, dat heeft u niet. U heeft geen rede om vast te stellen dat geldt mijn kind niet. Neen, laat dezulken tot Mij komen. De Heere heeft ze in Zijn armen genomen. Dan behoeven wij niet zo aan de ene kant te morrelen en te wroeten. Nee, dat hoeft u niet te doen. Dat heeft de Heere Jezus ook niet gedaan.

Waar moet u dan heen. Het Verbond. Het trouw en zoutverbond van God. Dat daarom de volwassenen en de kinderen in dat Verbond en in die Gemeente begrepen zijn. Dat wil zeggen, die er ingezet zijn. Onverdiende zaligheid, hebben zij van God genoten.

Zij zijn niet weggeworpen op de mesthoop van deze aarde. Zij zijn ook nog niet weggeworpen in het on- en in het bijgeloof.

Maar God heeft een plaatsje bedacht, al was het in een schuur of in een kelder of zolder, waar de aanroepers van Zijn Naam waren. Hij heeft daar voor u een plaats bereid, en een weg gebaand om daar uw kind van het Verbond van God op te dragen.

Midden in dat Verbond te zetten. En alles op alles roept het kind en de ouders toe, dat God goed is en groot van mededogen. Dat geen vader met groter mededogen, het oog slaat op Zijn kroost, dan Israëls Heer, voor ieder die Hem vreest. Dat het rondom wordt toegeroepen ook voor dat kind: bij de Heere zijn de uitkomsten tegen de dood. In de dood, ja dwars door alles heen. **Hij** zal gedenken aan Zijn Verbond.

Ziet u, dat is nu de gezegende oefening des Geloofs vanwege het Verbond. Dan hoeft u zich niet te begeven in allerlei geleerde dingen, dat raad ik u af, daar wordt je op den duur ziek van.

Maar om nu in het verborgen, door het allerheiligst Geloof eens een houvast te krijgen op die God, **Die het doet**. Niet in dat kind wat u daar ter Doop houdt.

Daar zult u van bemerken, dat het een wederspanning kroost is, daar zou je misschien onder bewijken. Ik heb die ervaring nog niet. Maar vaders en moeders die ouder geworden zijn, soms als een beer van een jongen beroofd, als je ziet het weerspanning overtreden. Als u dan eens houvast mocht krijgen aan het Verbond met **Hem**.

Dat u enerzijds zegt, neen de kinderen zijn geen partij en zij hebben zich zodanig ook niet gedragen. Dat kan in der eeuwigheid niet meer, want zij gaan hier hun eigen weg. Maar dat dit nu eens in het verborgen de troost wordt in het zieleleven. Maar het Verbond was toch tevoren op Christus bevestigd. Het was toch niet op mij en mijn zaad gevestigd. Maar op Christus. O Dierbare God, dan kan het toch nog. **Dan** zou het toch mogelijk zijn.

Gij hebt toch gezegd, dat Gij van Hem niet zou wijken en van Zijn mond Uwe woorden weg zoudt nemen, noch van de mond van Zijn zaad. Het zaad van Christus.

En als je onzerzijds niet anders ervaart, dan kinderen des duivels voort te brengen. Kunt u dan een kostelijker gang hebben.

Want dat kunnen wij ook niet, onze kinderen verliezen in de Heere. Maar daar gaat het hart van de ellendige naar uit. En als de Heere dat in de dadelijkheid geeft, doet Hij het ook. Waar kan hij ze beter brengen dan in dat Verbond. In de toeroepingen en toebiddingen van dat volk dat het geklank kent. Daar in die wieg te mogen liggen, waar de stenen en pilaren opgericht zijn. Dat God genade bewijst aan deugnieten en doemwaardigen in zichzelf.

Kinderen en het Verbond.

Zie je nu kinderen hoe groot het is waar vader en moeder je aan opgedragen hebben. Daarom als vaders hand aan deze kant ophoudt, blijft er een hand over. (Ze zeggen wel eens, worden dan al die gedoopte kinderen zalig?) Neen, die worden niet allen zalig. Maar de Heere is het Die richt. Dat hebben wij ook gezongen: Hij zal richten.

Maar ik mag nu van Godswege verzekeren, dat dit een zover strekkende betekenis heeft, dat gaat door tot in de schoot van Abraham, of tot in de onderste van de hel. Dat Verbond gaat tot in Eeuwigheid door.

Ja kinderen, daarom is dit zoveel erger en ernstiger dan die voorwerpelijke godsdienst waarbij wij partij zijn en wij wat aan God moeten doen. Als ge zulk een verbondsbeschouwing verwerpt, dat is niet zo erg. Want de duivel wil ons inprenten dat wij nog wat te betekenen hebben.

Maar nu hebben vader en moeder je gebracht bij Die God, Die allemachtig is, en zij hebben daarmee getuigd, wij kunnen niets. Wij hebben alleen maar schuld. Maar ontferm u over dat kind.

Kinderen die werden tot Hem gebracht.

En als dat van een vader of moeder gedaan is, **tot Hem gebracht**. Wat zal dat zijn. Hoe kom je daar levend onderuit kinderen. Of je zult er in de tijd zaligmakend onder vallen, of we worden er eeuwig onder verpletterd.

Calvijn zegt: de Heere is geen goochelaar, Hij is Getrouw en waarachtig. Daarom is dat een andere verantwoordelijkheid. Men spreekt vaak over verantwoordelijkheid. En dan zeggen zij, dit wordt bij jullie in de kerk niet gevonden. Dat is maar makkelijk, God doet alles. Ja het is wel een afsnijdende prediking, maar je moet die andere kant ook eens laten horen. Dat wij toch verplicht en verantwoordelijk zijn. Neen, dat is verantwoordelijkheid, dat is ontzettend, dat wij geen greintje verantwoordelijkheidsgevoel hebben (dat Hij alles op Zich genomen heeft) om daaronder verloren te gaan. Dat is zo ontzettend erg, dat kinderen des Koninkrijks buiten zullen geworpen worden. Het Koninkrijk Gods is binnen ulieden. Dat wil het bij de eerste aanvang zeggen. Mitsdien zij gelijk de volwassenen in het Verbond Gods en in Zijn Gemeente begrepen zijn.

Kinderen en het Verbond. Ik zie geen andere weg en geen andere mogelijkheid. Bedrieg u niet. Zeg niet in uw hart: ik wacht en neem het zekere voor het onzekere. Het Doopwater hoeft aan mijn kind niet verspild te worden. Ik wacht tot het groot is en daar behoefte aan heeft.

Want gij zult het zien, ze liggen eerder midden in de hel, dan dat zij behoefte hebben aan dat Verbond. Het teken van dat Verbond. Maar als zij niet kunnen kiezen, als zij klein zijn, later kunnen zij ook niet kiezen en willen zij ook niet. Dat maakt allemaal niets uit. Het maakt niets geen verschil.

Maar dan bij God te brengen. Dan zei mijn grootvader wel eens: Heb je er twee, vier of meer. Draag ze aan Hem op. Hij weet er raad mee. Raad mee,

jonge mensen, en nieuwe harten te geven en nieuwe levens te geven, en Zijn wet in het binnenste in te schrijven.

In de tweede plaats, de jonge kinderen en de toezegging.

Zo de Heere wil, gaan wij met deze gedachte naar huis en hopen volgende week, de kinderen en het teken der onderscheiding te behandelen.

Dat hun door Christus Bloed, de verlossing van de zonde, en de Heilige Geest, die het Geloof werkt, niet minder dan de volwassenen toegezegd wordt. Daarom moeten zij ook door de Doop als het teken des Verbonds in de Christelijke kerk ingelijfd worden. Belofte, toezegging. Voor wie geldt dat? De jonge kinderen en de toezegging. Zegt u het eens, voor wie geldt dat? Zeg nu eens eerlijk, heeft u er wat aan dat je zegt: Dat geldt hem?

Er zijn hier tamelijk veel kinderen. Als je nu zegt, misschien tien, ja en de rest daar geldt het niet voor. Neen want het merendeel is niet ingegaan. Ach ja, ik zou het veel liever omdraaien, ik zou u willen vragen met deze gedachte, de jonge kinderen en de toezegging. Heeft u de moed in uw hart om er één buiten te zetten? Hebt gij de moed om uit te sluiten waar God nog niet uitgesloten heeft? Hebt gij daar het recht toe?

En als gij dat recht niet hebt, om iemand uit te sluiten, God is het alleen die ons zal richten.

Wat wordt uw kinderen dan voorgehouden? Wat wordt hun dan toegezegd?

Dat wil eigenlijk zeggen: Dat wordt hun toegeschreeuwd. Toegeworpen, thuis, in de kerk (als God het geeft), op de Catechesatie. Wat wordt hun dan toegeworpen: De bekering tot God, geloof in Zijn Naam en de vergeving der zonden. Ja, zegt iemand, is dat dan geen algemeen aanbod van genade? Dat heeft er niets mee te maken. Wat zoekt u weer allemaal termen. De één zegt er is een aanbod van genade en een welnemend aanbod en een ander zegt, dat het er niet is. En de mensen die zeggen het is er niet, die liggen in de hel en die gezegd hebben het is er wel liggen ook in de hel.

Buiten het Verbond moet je dat zien, want daar gaat het niet over. Het gaat hier over dat de Heere doet zeggen: Predikt het Evangelie aan alle creaturen en die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden, maar die niet geloofd zal hebben zal verdoemd worden.

Kinderen hoe voel je het aan? Niemand heeft het recht zichzelf uit te sluiten. Het is wat anders om in de onwaardigheid en ontdekking des harten voor God te bekennen: Ik ben niet waardig Uw kind genaamd te worden. Ik ben een bastaard, ik ben trouweloos afgeweken. Dat is wat anders. Dat ligt zo in het hart wanneer de Heilige Geest werkt in onze harten. Wat een weglopers en buiten de deur lopende mensen wij zijn.

Maar dit bedoel ik. Dat heeft God niet gedaan, dat hebben wij gedaan, wij zijn in het paradijs door de deur naar buiten gegaan. Daar hebben wij trouweloos de deur voor ons dicht gedaan. Daar moest God vanwege Zijn Gerechtigheid de deur op slot doen. Dat is onze schuld, dat hebben **wij** gedaan. Je moet niet net doen als dat sentimentele: dat zijn nou de vruchten van onze zonden. En als God het niet verhoedt breken wij door de omtuining heen van Zijn toezeggingen en de verkondiging van Zijn Evangelie. Dan breken wij daar ook uit. Maar dat doen **wij**, dat heeft **God** niet gedaan. God heeft u doen verkondigen, toen gij horende nog niet horen kon, dat kleine kind. Dat God zich ontfermt over datgene dat verloren was. Bent gij niet verloren? Ja dat is een mens nu helemaal, verloren. Dat dacht ik ook dat wij verloren zijn. Of

betekent het dat wij nog als in een beeld en in een droom daarheen gaan? Het is zo erg niet. En het zal wel meevallen. Zo wandelt een mens als in een beeld daarheen. Dan zijt gij ook niet verloren. Dan kunt gij niet blij zijn met de toezegging van de verlossing door Christus Bloed van alle zonden. Dan kun je ook niet blij zijn met de Geest die het geloof werkt. Als je zelf geloof hebt, dan kun je nergens blij mee zijn. Ja zelfs met alle beloftenissen en toezeggingen Gods niet. Want dan denken wij dat wij in het licht zijn, en wij zijn in de duisternis. Neen, God bedoelt te zeggen: Zijn Licht dat onze duisternis openbaart, en dat de harten verwonderd maakt vanwege zijn beloften en toezeggingen. Die hebben hem levend gemaakt. Kinderen, zien jullie, dat jullie met de toezegging ook nog iets te maken hebben? Daar kom je ook niet onderuit. Daar kun je ook niet van zeggen: Dat geldt voor mijn vader of grootvader, die hebben een nieuw hart. Of voor mijn moeder of oom gelden de toezeggingen. Dat kun je nooit meer zeggen, want de toezeggingen worden hier aan jullie gepredikt: Het Bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt ons van alle zonden. Ja, maar het zal er toch maar om gaan of ik uitverkoren ben. Dat zal **hierdoor** uitkomen. Dat komt hierdoor uit kinderen, jonge kinderen, die ook gedoopt zijn. Het komt niet uit zoals jullie dat denken, zo komt het nooit uit. Zo kom je er nooit achter.

Het komt daaraan uit: Of wij voor die God van het Verbond bukken en buigen in het stof, en daarom wordt het ook zo gepredikt. Daarom worden die beloften en toezeggingen en dat Bloed en die Geest, die het geloof werkt zonder meer, onconditioneel waar het God behaagt mensen te vergaderen, met welke oorzaken zij dan ook in ons midden zijn. Het wordt hun verkondigd, hoofd voor hoofd. Het is niet zo toen die ouderling zei toen de dominee een beetje bedrukt was omdat ze bijna allemaal thuisbleven, het is wel goed bedoeld: Ach dominee, wees maar niet zo verdrietig als het volkje er maar is. Ach zegt die dominee, die mogen van mij wel thuis blijven, maar die anderen, die onbekeerden, die daar maar voortleven en nochtans gebracht zijn onder dat Verbond en in die kerk ingelijfd waren. Die door God midden in de weldaden gezet zijn. Die moeten het horen, die moeten bekeerd worden. Voelt gij het onderscheid tussen de dode vorm en de levende werkelijkheid. Dat we niet tegen onze kinderen zeggen: Misschien zal het nog eens gebeuren. Maar dat wij tegen onze kinderen zeggen: Voor wie de Heere vreest, daar is een beloning. Maar zo niet, daar is geen enkele verwachting. Dat het de goddeloze kwalijk zal gaan. Maar gelukkig zijn de rechtvaardigen. Dat weten vader en moeder goed dat het de goddeloze kwalijk zal gaan. Dat houden ze **voor**. Dan zeggen ze niet: Ga maar je gang, dien maar de wereld. Vader en moeder weten dat ze toch de wereld wel dienen, ook al gaan ze naar de kerk. Wij zijn geboren werelddienaars. Maar het allerergste voor vader en moeder is, als ze zich onder dat Woord, die toezegging, dat spreken van dat Bloed, van dat Verbond gaan onttrekken. Dat is het allerergste. Dan zegt vader nog wel: Wat God doen kan weet ik niet, maar naar de mens gesproken is het dan afgelopen. Daarom, wat een ernstige waarschuwing. Ik zou zeggen: Blijf zitten waar je zit, ga niet heen. Want: Hij roeit hen uit die afhoereren en hem de trotse nek toekeren. Ik mag het met alle vrijmoedigheid tot u, kinderen zeggen.

Niemand, ja niemand, kan ooit zijn hals hier weer uittrekken, nooit meer. Het is onmogelijk. Wat zal dat voor een vader zijn, als hij aanschouwt dat zij van dat Woord en dat Verbond afgeweken zijn. Neen, die komt niet graag aan het

sterfbed van dat kind, als hem de ogen groot zijn in het hoofd van nameloos wee en ach. Want dan grijpt ontzetting hem aan.

Ja de Heere is een wreker, ja een wreker is de Heere. Hij zal niet onschuldig houden want het was zo groot. Ik **ben** heeft Hij gezegd. Dit heeft Hij gezegd voor nietszijnde ellendigen. Maar u heeft dan gezegd: Neen God, ik **ben** mijn eigen weg gegaan.

Dan blijft er niets anders over dan een vreselijke verwachting des oordeels en des doods.

Het Bloed en de Geest van Christus, zij worden gepredikt, zij worden ons toegeroepen, zij worden ons verkondigd van dag tot dag, van rustdag tot rustdag. Dan is het maar beter, al is niemand het er mee eens, om hier te sterven dan in de tenten der goddeloosheid. Al zou het oordeel verzwaren. Och dat de Heere ons eens mag vinden. Ik hoop dat de Heere dit Woord aan de harten mag toepassen door Zijn Heilige Geest. Daar heb ik hoop voor ook. Vanwege Gods toezeggingen. Heeft Hij dat dan ook voor allemaal? Nu als de Heere er een weinig inzicht in geeft, dan zeg ik ja. Want **Hij** zal het doen. En dan kan je er niet één voor de duivel over hebben. Dan zegt u: Heere God, het zijn de laagste ellendigen, mijn kinderen ook. Maar Gij zult toch gedenken aan Uw Verbond tot in de eeuwigheid. Ach bemoeit U Zich er eens mee. Nu dan hoop ik dat gij zo geweld mocht doen op de poort des Hemels, aan dat Hemelse Hof, dat de Koning Zich met de zaak gaat bemoeien. Met uw arme zaad, met uw gedoopte kinderen. Dan zou dat teken des Doops eeuwig een stof zijn tot verwondering. Zo wou Hij met geen volken handelen, want die moesten Zijn getuigenissen en Zijn Verbondsgeheimen missen. Laat dan Gods Lof ten Hemel rijzen. Gij die God vreest, laat alles wat adem heeft Hem prijzen.

Amen

*_*_*